

arbejdet, der foregik i nært nordisk samarbejde, havde været vanskeliggjort af hensynet til at imødekomme konventionens krav om kriminalisering af en række handlinger uden derved at foretage indskrænkninger i den i Danmark lovfæstede ytringsfrihed.

I slutningen af indlægget beklagedes, at generalsekretæren havde måttet konstatere, at en udvidelse af anvendelsesområdet for FN's forvaltningsfond for Sydafrika, som han havde anmodet om, ikke kunne realiseres, men at arbejdet muligvis endda måtte indskrænkes på grund af utilstrækkelige bidrag.

Da debatten fortsat i væsentlig omfang hengik med bitre politiske diskussioner mellem de arabiske lande og Israel, Sovjetunionen og Israel, Indien og Pakistan samt USA og de arabiske lande, og da det efterhånden blev klart, at udvalget ville komme i alvorlig tidnød, afgav Norge på de nordiske landes vegne et i fællesskab udarbejdet indlæg, hvori det beklagedes, at debatten (og to fremlagte resolutionsforslag) drejede sig om emner, der henhørte under andre udvalgs forretningsområder og sideløbende blev behandlet der, hvilket medførte større arbejde og mindre samlet effekt.

Der blev i alt fremlagt fire resolutionsforslag.

Storbritannien og Frankrig fremlagde sammen med visse vestlige og latinamerikanske lande et forslag, der på bredere basis vendte sig imod racediskriminationens økonomiske og sociale aspekter m. v., gentog fordømmelsen af alle former for racediskrimination og opfordrede regeringerne i lande, hvor sådan diskrimination eksisterer, til at bringe den til ophør.

Et antal afro-asiatiske lande fremlagde sammen med Jugoslavien et forslag, der opfordrede til øget moralsk og materiel støtte til befolkninger under koloni- eller fremmedherredømme, der kæmper for selvbestemmelse og afskaffelse af racediskrimination. Endvidere til Sydafrikas eksklusion af FN og til afbrydelse af alle diplomatiske, konsulære, kommercielle, militære, sociale og andre forbindelser med Sydafrika. Forslaget indeholdt en fordømmelse af Storbritannien, fordi det ulovlige mindretalsstyre i Sydrhodesia ikke var bragt til fald.

Finland fremlagde et af sekretariatet inspireret forslag, der understregede betydning-

gen af racediskriminationskonventionens ikrafttræden og opfordrede alle konventionens deltagere til fuldtud at samarbejde med udvalget for afskaffelse af racediskrimination.

Det fjerde resolutionsudkast fremlagt af Pakistan og andre asiatiske lande samt Peru anerkendte bl. a. retten for befolkningen under koloni- og fremmedherredømme til at søge og modtage alle former for bistand, inklusive væbnet støtte og fordømte regeringer, som nægter selvbestemmelsesret, især for befolkningerne i det sydlige Afrika og Palæstina.

Det afro-asiatiske forslag, der kom først til afstemning, blev vedtaget med stemmerne 75-12-22. Danmark, Norge, Finland og Island stemte imod; Sverige afstod.

Det vestlige forslag blev vedtaget ved stemmetallene 49-47-16. De nordiske lande stemte for. Østlandene stemte imod, fordi de fandt forslaget utilstrækkeligt. De afrikanske lande var delt på forslaget.

Det finske forslag blev vedtaget uden afstemning.

Det pakistanske forslag blev vedtaget med stemmetallene 67-12-28. De nordiske lande afstod.

I en efterfølgende stemmeforklaring henvises fra dansk side til tidligere erklæringer, bl. a. den fælles nordiske om, at udvalgene for FN's renommés skyld og af hensyn til sagernes forsvarlige behandling burde nøjes med at behandle spørgsmål henvist til dem af generalforsamlingen. Det præciseredes, at dette hensyn var den afgørende grund til den negative danske stemme på det afro-asiatiske forslag og abstentionen på det pakistanske forslag.

I plenarforsamlingen blev det afro-asiatiske forslag vedtaget med stemmetallene 71-10-11, (Res. 2646 (XXV)). Danmark stemte imod.

Det vestlige forslag blev vedtaget med stemmetallene 49-33-10, (Res. 2647 (XXV)). Danmark stemte for.

Det finske forslag blev enstemmigt vedtaget (Res. 2648 (XXV)).

Det pakistanske forslag blev vedtaget med stemmetallene 71-12-28, (Res. 2649 (XXV)). Danmark afstod. Forinden var der delafstemning på ordene „og Palæstina“ i operative paragraf 5, i følge hvilken generalforsamlingen „fordømmer de regeringer, der